

повноту сплати сум єдиного податку, а також за своєчасність подання податкових декларацій.

До платника єдиного податку застосовується відповідальність, зокрема, за:

- порушення при обчисленні податку;
- несвоєчасність сплати сум єдиного податку;
- неповну сплату суми єдиного податку, що підлягає до сплати;
- порушення термінів подання податкових декларацій [2].

Єдинники четвертої групи сплачують ЄП до бюджету раз на квартал. ЄП перераховується до місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки протягом 30 календарних днів після закінчення звітного кварталу. Розміри сплати з 01.01.2019 р. не змінилися.

Таким чином, контролюючи зміни в законодавстві та дотримуючись визначених правил розрахунку, сплати єдиного податку та подання звітності, платники ЄП забезпечують собі безпомилкову діяльність.

Література.

1. Зміни-2019 для фізосіб-«єдинників» [Електронний ресурс] // Дебет-Кредит. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://news.dtki.ua/simple/common/52366>.

2. Податковий кодекс України: Закон України №2755-VI від 02.12.2010 р. [Електронний ресурс] // ВВР. – 2011. – №13-17. – ст.112 – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17>.

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ЇЇ ЕФЕКТИВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Биковська А.А., студент,
Таврійський державний агротехнологічний університет*

Саме стабільність у фінансовому секторі держави виступає важливою передумовою її економічного розвитку та зростання суспільного добробуту.

*Науковий керівник – Терещенко М.А., к.е.н., доцент

Не секрет, що фінансова система становить сукупність урегульованих фінансово-правовими нормами окремих ланок фінансових відносин і фінансових установ, за допомогою яких держава формує, розподіляє, перерозподіляє і використовує як централізовані, так і децентралізовані грошові фонди [2, с. 270].

Однією з основних проблем нестійкості фінансової системи України є відсутність належного державного контролю, він є важливою функцією держави, за допомогою якої забезпечуються адекватні умови для функціонування фінансової системи, дефіцит належного контролю призвів до зловживань та порушень у сфері фінансових відносин.

Державний фінансовий контроль – це складова управління економічними об'єктами та процесами, основне завдання якої полягає у спостереженні за певним об'єктом з метою перевірки його відповідності бажаному та необхідному стану, передбаченому законами, положеннями, інструкціями та іншими нормативними актами. В Україні державний фінансовий контроль здійснюють

Верховна Рада, Кабінет міністрів, Міністерство фінансів, Національний банк, Рахункова палата, Фонд державного майна, Державна податкова служба та інші державні органи згідно з чинним законодавством. До органів, що реалізують функції внутрішнього фінансового контролю, відносять Державну контрольно-ревізійну службу України і контрольно-ревізійні підрозділи міністерств та інших центральних органів виконавчої влади країни [1].

Основними недоліками сучасної системи державного контролю є:

1. Більшість перевірок на сьогодні мають фіскальний характер: на практиці найчастіше використовують перевірку або ревізію. Водночас зазначені методи дозволяють лише виявити фінансові порушення, але не дають можливості запобігти їм або детально дослідити причини їх виникнення.

2. Негативним моментом у функціонуванні вітчизняної системи державного контролю також є переважання використання заходів подальшого контролю. Як свідчить досвід зарубіжних країн, саме процедури поточного та попереднього контролю вважаються найбільш дієвими, однак що стосується

нашої країни, то ці види контролю є нерегульованими та слабкими [3].

3. Особливу увагу доцільно звернути на питання недосконалості чинних нормативно-правових документів та розміру штрафів. Оскільки сума штрафів за незаконне або нецільове використання бюджетних коштів менша за самі обсяги цих коштів, держава втрачає значні суми через зловживання посадових осіб, що призводить до збільшення порушень.

На розвиток фінансової системи впливає безліч факторів, які потрібно враховувати з метою недопущення застою і кризових явищ. У цьому зв'язку необхідно налагоджувати та вдосконалювати механізми реалізації фіскальної, грошової і кредитної політик з метою забезпечення належного функціонування вітчизняної фінансово-кредитної системи. Водночас стратегія і тактика реформування фінансової системи повинна полягати у поступовій реструктуризації, яка передбачатиме подальшу трансформацію фінансів [4, с. 8].

На наш погляд, для покращення стану фінансової системи України необхідно переглянути ключові напрямки стабілізаційної політики: розвиток страхового механізму пенсійного забезпечення, медичного обслуговування, страхових принципів фінансування для отримання вищої освіти. Це полегшить навантаження та сприятиме удосконаленню функціонування фінансової системи країни. Для зменшення заборгованості Україні слід поновити свій імідж та відновити довіру населення, емітуючи при цьому державні облігації з метою залучення додаткових коштів. Разом з тим у довгостроковій перспективі необхідно створити відповідні механізми, спрямовані на стимулювання розвитку фінансів домогосподарств, оскільки, як свідчить практика зарубіжних країн, домогосподарства посідають провідне місце у формуванні доходної частини бюджетів усіх рівнів.

Таким чином, у сучасних умовах існує об'єктивна потреба у ефективній реалізації програми фінансового оздоровлення держави, розробці стабілізаційних заходів щодо запобігання негативним наслідкам від фінансової кризи, що вимагає, на нашу думку, прийняття низки відповідних законів, здійснення практичних заходів та розробки науково обґрунтованих критеріїв

функціонування фінансової системи держави з метою мінімізації можливих збитків від подальших фінансових криз для вітчизняної економіки. За умови впровадження перерахованих вище рекомендацій сучасна фінансова система України вийде на шлях стабільного економічного розвитку.

Література.

1. Гуцаленко Л.В. Державний фінансовий контроль [Електронний ресурс] / Л.В. Гуцаленко. – Режим доступу: <http://subject.com.ua/pdf/46.pdf>. - Заголовок з екрану.

2. Завгородній А.Г. Фінансовий словник [Текст] / А.Г.Завгородній, Г.Л. Вознюк, Т. С. Смовженко. – Львів : Вид-во ДУ «Львівська політехніка», 1996. – 384 С.

3. Карлін М.І. Фінанси країн Європейського Союзу [Електронний ресурс] / М.І. Карлін – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/15840720/finansii/finansii_krayin_yevropeyskog_o_soyuzu_-_karlin_mi. – Заголовок з екрану.

4. Моторна Я. Проблеми функціонування фінансової системи України [Електронний ресурс] / Я. Моторна. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/16_ADEN_2010/Economics/68425.doc.htm. – Заголовок з екрану.

ПРОБЛЕМИ СПІЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇН ЄС У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ

Білозуб О.О., Киричок Д.О., Коваль О.Г., студенти,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

Для країн Західної Європи проблема уніфікації чинного податкового законодавства, яка пов'язана з інтеграцією їх економічних систем, виникла ще наприкінці 50-х років, коли був утворений Європейський Союз (ЄС). Як показує практика ЄС, створення єдиного податкового простору державами чіткіше простежується у непрямому оподаткуванні, тобто спочатку гармонізуються податки, які безпосередньо впливають на ціноутворення товарних потоків [3].

**Науковий керівник – Рижикова Н.І., д.е.н., доцент*